

כמו זה הכתוב] (תחלים כה) זכר ורְחַמֵּךְ ה' וחסידיך כי מעולם הפה. מעולם ודי. ומעולם שלמטה לך אותם הקדוש ברוך הוא. והם אבות ראשונים לחיות מרבה קדושה למעלה. גם כאן הפה הגברים אשר מעולם. מעולם ודי לך אותם הקדוש ברוך הוא. רבינו יצחק אמר, מעולם הווה. [מהו?] זו מטהתו שלשלמה, שפטות (שיר ג') ששים גבורים סביר לה. רבינו אחא אמר, כלם נקראו בני האללים (שהרי ערין לא

התשובה).

תוספთא

אמרו ר' בותינו זכרו נם לברכה, בשעה שבראה הקדוש ברוך הוא את האדם, ברא אותו בגין עדן וצוה אותו על שבע מצות. חטא ונגרש בגין עדן, ושני מלacci שמים, עז"א ועוזא"ל, אמרו לפניו הקדוש ברוך הוא: אלו היננו אנו בארץ, הינו צדיקים. אמר להם הקדוש ברוך הוא: וכי אתם יכולם על יציר הארץ? אמרו לפניו: יכולם. מיד הפיל אותם הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר הנפלים היו בארץ, וכחותם הגברים. ובשעה שירדו לארץ נכנס בהם יציר הארץ, שנאמר ויקחו להם נשים מפל אשר בחורו. חטאו ונעקרו מקודשיהם. ע"כ החוספთא.

בא ראה, כל הנטיעות היו נסתרים רשותם דקיקים במקומות אחד. אמר רב עקר אותם הקדוש ברוך הוא ושתל אותם במקומות אחר והתקימגו. רבינו ייסא שאל, מה זה שפטות זה ספר תולדת אדם ביום ברוא אללים אדם בדמות אללים עשה אותו זכר ונכח בראם ויברך אותם. אמר ליה רבינו אבא ר' ר' עלאה הואה. תנין תלת ספרין פתיחן בראש השנה חד מצדיקים גמורים (דף לו ע"ב) וכמי ספר עלאה דהא מביה נפק פלא. נפיק מביה בתיבה. ספר אמצעיתא כלא דעתיא ונתנא ונכח בראם ויברך אותם? אמר לו רבינו אבא, זה סוד עליון. שניינו, שלשה ספרין נפתחים בראש השנה, אחד של צדייקים גמורים וכו'. ספר עליון שהרי מפניו יוצא הפל, מפניו יוצאת כתיבה. ספר אמצעי כלות של מעלה ומטהה (ספר שהוא כלות של מעלה ומטהה והוא לכל הגדרים סוד וכו') והוא לכל האדרים

ונכאי. ומעולם נטיל לון קדשא בריד הוא. ואנו אבחן קדמائي למשוי רתיכא קדישא לעילא. אוף הכא הפה הגבורים אשר מעולם. מעולם ונטיל לון קדשא בריד הוא. רבינו יצחק אמר מעולם (ומאי הוא) ג' א מטהתו שלשלמה דכתיב, (שיר השירים ג') ששים גבורים סביב לה. רבינו אחא אמר כל הוי בני האללים אקרזון (ר"א לע"ג רהא עד לא אהבסטה). (חסר כאן עיין סוף הספר):

תוספთא

אמרו רבינו ז"ל בשעתא דברא קדשא בריד הוא לאדם ברاء ליה בגינהה דעתן וצוהו על שבע מצות. חב ואתגרש מגינהה דעתן. ותרי מלacci שמיא עזא ויעזאל אמרו קמי קדשא בריד הואה, אלו הוינא אנן באירועה הוינא זפאיין. אמר להו קדשא ברישא, אמרו קמיה יכלין. מיד אתון יכלין על יצרא בישא, אמרו קמיה יכלין. אפילו לון קדשא בריד הואה כמו דעת אמר הנפלים היו באירוע יכתיב הגבורים וגוו. ובשעתא דנחתו לאירוע עאל בהו יצרא בישא שנאמר ויקחו להם נשים מפל אשר בחרו, חבו ואתעקרו מקודשיהם (עד כאן התוספთא) היא חי, כל הון נטיען הוי סתימין רשיימין דקיקין באטרא חד. לכתר עקרון קדשא בריד הואה וASHTEIL לון באטר אחרא ואתקיימז. רבינו ייסא שאל מאי דכתיב זה ספר תולדות אדם ביום ברוא אללים אדם בדמות אללים עשה אותו זכר ונכח בראם ויברך אותם. אמר ליה רבינו אבא ר' ר' עלאה הואה. תנין תלת ספרין פתיחן בראש השנה חד מצדייקים גמורים (דף לו ע"ב) וכמי ספר עלאה דהא מביה נפק פלא. נפיק מביה בתיבה. ספר אמצעיתא כלא דעתיא ונתנא ונכח בראם ויברך אותם? אמר לו רבינו אבא, זה סוד עליון. שניינו, שלשה ספרין נפתחים בראש השנה, אחד של צדייקים גמורים וכו'. ספר עליון שהרי מפניו יוצא הפל, מפניו יוצאת כתיבה. ספר אמצעי כלות של מעלה ומטהה (ספר שהוא כלות של מעלה ומטהה והוא לכל הגדרים סוד וכו') והוא לכל האדרים